

BROJ 22,
GODINA 2020.

VRUTAK

LIST UČENIKA OŠ JOSIPA ANTUNA ĆOLNIĆA, ĐAKOV

Vrtim
zdravi
film

Mala škola
domaćinstva

Zdravom
prehranom
i sportom
čuvam
zdravlje

Budi
promjena,
budi
misionar

ODLIKAŠI

Ana Švegli, 8.a

Tea Dragić, 8.b

Chiara Mikić, 8.a

Katarina Petričević, 8.b

Nikolina Vukomanović, 8.d

Iva Mijakić, 8.a

Ana Zrakić, 8.b

Petar Milić, 8.d

Lorijan Ivić, 8.a

Iva Vidaković, 8.b

Ivan Đambić, 8.d

Mia Dragić, 8.a

Josipa Rotim, 8.b

Generacija
2019./2020.

Dragi čitatelju!

Evo nas i ove godine, najneobičnije školske godine ikad!

Kao i prethodnih, potrudili smo se da časopis bude što zanimljiviji i zabavniji.

Trudili smo se, koliko je to bilo u našoj moći, iako znamo da je ovogodišnji broj Vrutka manje bogat sadržajem od prethodnih. Vjerujemo da i sami zaključujete zašto je to tako... Imali smo dva velika prekida nastave; jedan u prvoj, a jedan u drugome polugodištu. Ustvari, nastave je bilo, ali u virtualnim učionicama. Mnoga se natjecanja nisu održala, a ni naš Dan škole. Na mnoge izlete i ekskurzije nismo otišli.

Ipak, unatoč izvanrednim okolnostima, uspjeli smo napraviti i ovaj 22. broj našeg Vrutka. Sve teme birali smo spontano, neke su se same nametale. Popratili smo događaje u školi i izvan nje, ugostili misionarku, napravili svoju prvu radijsku emisiju, obišli svoj grad, otvorili vrata naše obnovljene škole, sadili stabla, učili se humanosti i otišli odmjeriti snage na nekoliko natjecanja. Sve smo to stigli prije nego smo prešli na online nastavu.

Mislimo da u časopisu ima ponešto za svakoga i nadamo se da će vam se svidjeti!

SADRŽAJ:

HRVATSKO SREBRO	3
MALA ŠKOLA DOMAĆINSTVA.....	4
BUDI PROMJENA, BUDI MISIONAR.....	5
ZDRAVOM PREHRANOM I SPORTOM	
ČUVAM SVOJE ZDRAVLJE.....	8
VRTIM ZDRAVI FILM.....	9
VJESTICE.....	10
HUMANOST NA DJELU.....	11
TRADICIJA I BOGATSTVO PLODOVA	
NA JESENSKOM SAJMU.....	12
PŠ ŠIROKO POLJE.....	14
NESTRPLJIVI GRANKO.....	17
REZULTATI S NATJECANJA.....	18
DAN OTVORENIH VRATA.....	20
VRUTKOVI KREATIVCI.....	22
ŠKOLA NA DALJINU.....	24
TOP TRI APLIKACIJE.....	26
ĐACI PRVACI.....	27
STRIP.....	28
OSMAŠI.....	30
ODLIKAŠI.....	32

Vrutak, list učenika OŠ Josipa Antuna Čolnića , broj 22

Izdavač: OŠ Josipa Antuna Čolnića , Đakovo Trg Nikole Šubića Zrinskog 4, Đakovo

Za izdavača: Zvonko Belvanović, ravnatelj

Godina izdavanja: 2020., lipanj Broj: 22

Glavna urednica: Ivana Vranaričić Urednik: Mario Racić

Uredništvo učenika: Marino Jukić, Iva Mijakić, Marina Ćurković, Chiara Mikić, Magdalena Ivančić

Kako smo prošli na Europskom rukometnom prvenstvu 2020.

Hrvatsko srebro

Na čelo rukometne reprezentacije došao je Lino Červar. To nam je dalo nadu u dobar rezultat jer je Izbornik Červar, omiljen u narodu i od milja zvan Lino, već 2010. radio odlično. Iza njega su svjetsko zlato iz 2003. osvojeno u Portugalu i olimpijsko zlato iz 2004. iz Atene. Imajući iza sebe dva zlata i četiri srebra, ovaj najuspješniji izbornik u povijesti hrvatskog rukometa pripremao je pohod na europsko zlato.

Izbornik je na konačan popis ekipe stavio; Šegu, Ašanina (vratari), Horvata, Matanovića, Mandića, Ravnića, Musu, Marića, Šipića, Duvnjaka, Mamića Šarca, Cindrića, Karačića, Stepančića i Hrštića.

Borba se protezala u tri zemlje

Borba za zlato počela je 16.siječnja 2020. i trajala do 26.siječnja 2020.godine. Europsko prvenstvo, četrnaesto po redu, igralo se u šest gradova. Utakmice su se odigravale u Švedskoj, Austriji i Norveškoj i to je prvi put da prvenstvo organizira više od jedne države. Naši kauboji započeli su svoju borbu u Beču, 16.siječnja. Nakon četiri utakmice u skupini izborili smo drugo mjesto na tablici te zasluženo otišli u polufinale.

U polufinalu smo se susreli s jakom Norveškom. Rezultatom 28:29 za Hrvatsku, kauboji lete prema zlatu. Nažalost,u finalu ih zaustavljaju veliki Španjolci. Rezultatom 22:20 izgubili smo borbu za zlato. Naši kauboji na kraju nisu uspjeli osvojiti Europsko prvenstvo, a borili su se do zadnje kapi znoja te ostavili srce na terenu. Takav se uspjeh ostvaruje samo upornim radom i trudom. Znali smo da daju sve od sebe i kad trpe veliku bol. Zato ih je cijela nacija svesrdno bodrila na cijelome putu do medalje i sve su generacije bile prikovane uz tv ekrane. Kao i nogometna reprezentacija godinu i pol prije, rukometna nam je reprezentacija priuštila dane nacionalnog ponosa i zajedništva.

Srebrna medalja i najbolji igrač

Ostaje nam utjeha kako su Kauboji osvojili šestu medalju na evropskim prvenstvima, ovo je ukupno treće srebro (2020., 2010., 2008.) uz tri bronce (2016., 2012., 1994.).

Za najboljeg igrača turnira proglašen je naš

Đakovčanin Domagoj Duvnjak na kojega smo iznimno ponosni.

Među najboljih 7 našao se i Igor Karačić kao najbolji srednji vanjski igrač. Nakon što je Domagoj Duvnjak proglašen najboljim igračem Evropskog prvenstva, dobio je u svibnju još jedno veliko priznanje; u dresu prvaka Kiela postao je najbolji igrač najbolje lige na svijetu – Bundesliga! Odigrao je 24 utakmice, postigao

65 golova, ostvario 56 asistencija i dao neprocjenjiv doprinos u obrani.

Osim što je to veliko, a mogli bismo reći i ogromno, priznanje za Domagoja osobno, veliko je i za hrvatski rukomet.

Foto: sa stranice Hrvatskog rukometnog saveza
Tekst: Chiara Mikić, 8.a

Mala škola domaćinstva

Tekst i foto: učiteljica Blaženka Uzun

Nakon dugogodišnjeg vođenja recitatorske grupe, prošle školske godine s učenicima 4. c razreda formirala sam Malu školu domaćinstva, a ove školske godine nastavila s radom uključivši učenike mog 2. c razreda.

Mišljenja sam da je domaćinstvo u školama potrebno kako bi učenici usvajali praktične vještine nužne u svakodnevnom životu, razvijajući radne navike, spretnost, brzinu, preciznost, samostalnost i snalažljivost, a nisu predviđene redovitim odgojno-obrazovnim školovanjem. U grupi učenike upoznajem s osnovnim kućanskim poslovima kao što su pripremanje i kuhanje jednostavnih i zdravih jela, pravilno postavljanje pribora za jelo, ušivanje gumba, čišćenje radnog i vlastitog prostora, pranje i brisanje posuđa....

Praktični radovi organizirani su poštujući dob i razvojne osobine djece. Primarni cilj nije finalni proizvod već razvijanje potencijala svakog učenika razvijajući fine motoričke sposobnosti, a potom i funkcionalne sposobnosti.

Na satu domaćinstva dolazi do korelacije sa ostalim nastavnim predmetima na konkretnim primjerima (vaganje, pretvaranje mjerne jedinice kg, dag, l, dl...), pronalaženje, čitanje i izrada knjige recepata, čitanje pravila lijepog ponašanja u domu i na svim javnim mjestima....

U prostoru naše lijepo i velike škole u odvojenom dijelu blagovaone svakog četvrtka svih 18 učenika 2. c s velikim nestrpljenjem i motiviranošću odrađuju praktični dio. Toga dana ugodni mirisi šire se cijelom školom. Poslove ne dijelimo na „muške“ i „ženske“. Svi učenici obuku pregače, operu ruke i aktivno s veseljem prionu poslu.

Do sada su učenici: pekli palačinke, domaći kruh, suhe božićne kolače, kuhalili griz, špinat na mlijeku, pekli jaja, polovice krumpira, štrudle od jabuka, kuhalili kompot i čaj...

Učenici 4.c razreda restaurirali su i bojali dio namještaja i formirali kutak za čitanje...

Za Dane otvorenih vrata pripremili smo tradicionalni slavonski objed i pozvali sve suradnike iz drugih radionica na degustaciju.

Moji mališani mišljenja su kako je domaćinstvo super, korisno, zabavno i zanimljivo! Jedno je sigurno, sve što nauče u Maloj školi domaćinstva prava je „škola za život“ jer nakon svakog rada potrebno je pospremiti, oprati i obrisati posuđe, očistiti prostor....

Zadovoljstvo, aktivnost i osmjesi mališana govore mnogo, kao i uključenost i interes svih 18 učenika 2. c razreda.

Budi promjena, budi misionar

**Dvadesetpetogodišnja Matea, Đakovčanka,
edukacijska rehabilitatorica i naša bivša učenica**

Još od osnovne škole gajila sam želju ići u druge, egzotične krajeve, volontirati i vidjeti kakvo je to iskustvo, isprobati nešto drugačije. Na trećoj godini fakulteta kontaktirala me sestra Gabrijela Tea Damjanović i pitala me bih li ja htjela ići volontirati u Boliviju gdje je fratar Ivica Vrbić koji traži volontere kojima bi to bilo prvo takvo iskustvo. Ja sam se odazvala jer sam osjetila da je ta prilika nešto što sam oduvijek željela. Sestra Gabrijela duhovna je asistentica Frame, čija sam dugogodišnja članica, a preko koje sam i otišla u Boliviju. Frama je skraćeni naziv za Franjevačku mladež kojima je cilj slijediti Krista po uzoru na svetoga Franju. Sastajemo se svakoga ponедјeljka, molimo kroz pjesmu i molitvu, obrađujemo određenu temu koja zanima mlade, a teme su i duhovne i svjetovne. Nakon toga raspravljamo o temi, radimo radove u skupinama i družimo se. Osim tih redovitih sastanaka, trudimo se biti i socijalno aktivni; obilaziti staračke domove i u adventskom vremenu skupljati za Marijine obroke.

Za misiju sam se pripremala stvarajući materijale za rad s djecom i učeći španjolski jezik, to sam radila zadnjih pola godine intenzivno. Osim toga, u različitim sam udrugama, crkvama i školama držala izlaganja u kojima sam pričala i pokazivala što će ja tamo raditi, a i prikupljala donacije za avionsku kartu. Smještaj nam je bio osiguran kod frata kapucina koji su i pokrenuli tu misiju Mineru. Za ostalo smo se financirali donacijama dobrih ljudi iz Hrvatske. Sav prikupljeni novac, osim na avionsku kartu, potrošile smo tamo za kupnju školskog i didaktičkog materijala i mislim da smo opravdane svoju misiju. Sve su pripreme individualne. Trebaš znati što želiš tamo raditi, što očekuješ od svoje misije, mentalno se pripremiti jer te tamo čeka zasigurno puno izazova i puno ćeš ovisiti o sebi i o svome stavu. Najviše treba imati mentalnu snagu.

Zahvalna sam na podršci koju sam dobila od svojih roditelja, a i od cijele svoje obitelji. Znam da im nije bilo lako, da su se i mama i tata brinuli i svakodnevno se pitali gdje sam ja i kako mi je, posebno u početku dok nisu vidjeli da sam se smjestila i da sam na sigurnom. Putovala sam zajedno s još jednom djevojkom iz Hrvatske, Martom. Išle smo preko Njemačke i Buenos Airesa. Trajalo je trideset sati. Imale smo vremensku razliku od šest sati pa treba neko vrijeme da se čovjek prilagodi na tu razliku.

Matea i bolivijska dječica

Prvi dojmovi

Bilo je puno vlage u zraku i puno zelenila. Taman je bilo vrijeme u godini kada tamo tropске kiše. Prvih mjesec i pol dana sve mi je bilo novo i zanimljivo. Bila sam zabavljena uočavanjem sličnosti i razlika. Posebno me fascinirala tržnica koja je bila prepuna voća, povrća i smeća, mesa koje drže na otvorenom, ljudi najrazličitijih 'staleža'.

Jedan uobičajeni dan

Iako su spontano iskakale obaveze, uobičajeni dan započinjao bi okupljanjem nas triju volonterki u blagovaonici. Prvo bismo petnaestak minuta molile, a onda doručkovale i nakon toga bismo išle u župu gdje smo radile sve što je taj dan trebalo; čistile smo, pripremale pakete za siromašne, materijale za rad s djecom, a nakon ručka u popodnevnim satima išle bismo u neko selo konkretno raditi s djecom kako bismo im pomogle u obrazovanju koje bi ih jednog dana moglo izbaviti iz siromaštva, a obilazile smo i stare i bolesne. Vraćale smo se oko 20 sati.

Hrvatska i Bolivija

Ljudi su svuda slični, ali su im životni uvjeti drukčiji. Najveća sličnost je u karakteru ljudi, koji su nas lijepo primili, bili topli i otvoreni za razgovor s nama. Takvu otvorenost i toplinu osjetim i u Hrvatskoj. I naši su ljudi otvoreni za razgovor i upoznavanje novih kultura. Ljudi se ondje bave poljoprivredom što je sličnost koja me podsjetila na našu Slavoniju. Bila sam smještena u manjem gradu Mineros, dvadeset kilometara udaljenom od velikog grada Santa Cruza. Mineros ima 20 000 stanovnika. Bolivija je puno veća zemљa od naše. Ima oko 11 milijuna stanovnika. Osim reljefnih razlika, puno je i kulturnih i materijalnih razlika. U tome gradiću vide se razlike i krajnosti. Neki imaju kuće od cigala. Drugi nemaju ni kuću, ni toalet. Prisutne se velike, ekstremne razlike. Tako su velike i razlike između sela i grada. U selu je pomoć potrebna u obrazovnom i materijalnom smislu, a u gradu ima mladih koji sliče našima, koji idu i u školu i na fakultet. Mnogi mladi si sami moraju financirati fakultet, Roditelji to ne podupiru pa mnogi rade sami i studiraju. Imaju jako veliki problem s drogom koja je jako rasprostranjena.

Raniji povratak

Običnome čovjeku, laiku, nije lako otići nekamo na godinu dana. S obzirom da nisam bila vezana nikakvim ugovorom, odlučila sam se vratiti ranije, nakon osam mjeseci u kojima sam ostvarila neke svoje ciljeve. Nisam požalila što sam donijela odluku o odlasku tamo. Svaka se odluka u datom trenutku čini dobra, a nastojim u životu ne žaliti ni za čim. Ostvarila sam ovim iskustvom jedan svoj san, a drag mi je da to iskustvo mogu prenijeti i ljudima koji su mi govorili kako je njima žao što oni u mladosti nisu to napravili.

Bolivijci su mahom katolici, barem se tako deklarira njih 80 %, a ostali pripadaju protestantima, adventistima, menonitima ili raznim sektama. Možete primijetiti šarolikost crkava. Kod njih se može vidjeti neke običaje koji kod nas više ne postoje u praksi, kao na primjer da se na kraju mise sve ljude škropi blagoslovljenom vodom jer vjeruju da tako izgone đavla. Djeca se krste tek s godinom ili dvije starosti, a puno ljudi se ne pričešće u crkvi.

Nezaštićena bolivijska djeca

Sustav im nije dobro organiziran. Zdravstvena je zaštita prilično loša pa obolijevaju i od običnih gripa i prehlada koje su kod nas izlječive, ali oni nemaju novaca za kupnju lijekova pa čest umiru od bolesti od kojih se kod nas više ne umire, pogotovo u udaljenim zajednicama. Veliki broj djece ugrožen je u prometu. Gotovo svi prometuju motociklima, bez kaciga i svjetala. Česti su sudari kamiona i motocikla u kojima motoristi stradaju, a često su to djeca jer ih puno vozi motore.

Najveći nam je cilj bio raditi s djecom u obrazovnom pogledu, ali i na higijeni. Njihove su higijenske navike slabe, ne znaju prati zube, ne tuširaju se... Volonterka Marta i ja provodile smo program koji potječe iz Indije, a zove se Brain o brain. Pomaže u koncentraciji za čitanje i računanje, svega što njima predstavlja veliki problem. U uspostrobi s našom djecom, mogu reći da generalno imajudaleko niži stupanj vještina i znanja, a pogotovo ta djeca koju smo mi obilazile, jer žive na selima u kojima je uobičajeno da se ne brinu za djecu, ondašnjim učiteljima na selima to nije bitno. Primjer zadaće za jednoga petaša ili šestaša je napisati brojeve od 1 do 3000, što bi u našem sustavu bilo smiješno. Ne čitaju ništa, nemaju lektire i u zaostaku su za našom djecom. U četvrtom razredu ne znaju ni zbrajati, a kamoli množiti i dijeliti.

Zgode i nezgode, usponi i padovi

Nakon osam mjeseci provedenih tamo, teško je nešto izdvojiti. U početku je sve bilo neobično i svakodnevno je dolazilo do nesporazuma jer još nismo dobro znale španjolski jezik. Nakon tri mjeseca usvojile smo jezik i bez problema smo se mogle sporazumijevati s ljudima. I početku su nas i djeca učila neke riječi, npr. boje. Marti su ukrali mobitel, ali nismo odmah primijetile. Lopovi su i

ondje dosta spretni pa to ne možeš ni primijetiti. Bilo je i prekrasnih i teških dana. Susretali smo teške priče, stare ljude ostavljene same jer obitelji nemaju novaca brinuti se za njih kad su bolesni. Ima i obitelji u kojima su djeca ostavljena sama pa se događa da

dijete od deset godina vodi brigu o mlađoj braći i sestrama i kuha im, a vikendom radi u polju za mizerne novce, nekih deset kuna. Posebno mi se urezala priča jednoga dječaka, sedmogodišnjaka koji se svako jutro budi oko pet ujutro, a ne zna koliko je sati jer nema sat, i onda satima prije škole prodaje želatinu u čašicama. Oni to doručkuju. Prolazi ulicom i više: „Želatina! Tko želi kupiti?!“ Na taj način zarađuje sebi i majci za život. Tada sam se zapitala kako meni ujutro bude teško ustati četiri sata kasnije nego on, a on sam po mraku hoda po selu i prodaje. Djeca ondje nisu zaštićena. Masovno ih iskoristavaju za rad. Puno je obiteljskih situacija gdje obitelj živi u jednoj prostoriji, u užasnim uvjetima pišu domaću zadaću, nemaju sanitarni čvor, nuždu vrše oko kuće. Djeca žive s jednim roditeljem ili s kumovima, bakama... u velikoj su mjeri napuštena, a mnoga su i zlostavljana.

Matea je tri puta nakon povratka gostovala kod nas; prvo u razredu svoga brata, 4.a, zatim na poziv knjižničarke i još jednom za sedmaše. Svaki je puta strpljivo sve objasnila i pokazala. Učenike je ponudila i autohtonim bolivijskim čajem. Bila je i gost naše radijske emisije koja je predložena i za državnu razinu Lidrana.

Poruka budućim misionarima

Svi smo mi svugdje misionari, na kojem god se teritoriju nalazili. Kad zbrojim sve dojmove, mišljenja sam da se to najviše isplati za samoga tebe. Poručila bih da volontirate, i iskoristavate svoje kapacitete, da budete aktivni članovi društva.

Matea i Marino u knjižnici na snimanju naše radijske emisije

Tekst: Marino Jukić. 8.a

Razgovor s učenicom

Zdravom prehranom i sportom čuvam zdravlje

Ana Zrakić, učenica naše škole, ima šećernu bolest koja je u Hrvatskoj česta

Foto: Mario Racić, učitelj

Koji su simptomi šećerne bolesti i kako si ti primijetila da nešto nije u redu?

Simptomi su umor, pospanost, gubitak kilograma, pojačana žed, učestalo mokrenje... Imala sam te simptome i primijetila da nešto nije u redu.

Svaki dan moraš uzimati terapiju. Što je to inzulin, kako se uzima, kako djeluje na tebe i može li te on izlječiti?

Inzulin je hormon koji luči gusterača, on regulira šećer u krvu. Ljudi koji imaju dijabetes tipa 1 nemaju svog inzulina, moraju ga unositi putem pumpe ili penova, ubrizgavaju ga u tijelo. Inzulin ne djeluje na mene, nego je sastavni dio svakog organizma, a moj ga organizam nema dovoljno pa ga zato moram ubrizgavati po potrebi. Može doći do situacije da se predoziraš, ali to može bit pogubno za život. Inzulin nema svojih nuspojava ako se ispravno koristi, ali te ne može izlječiti. Radi se o autoimunoj bolesti, a one se ne mogu izlječiti.

Možeš li nam opisati svoju prehranu? Koja je razlika u prehrani sada i prije?

Zahvaljujući dijabetesu mogu samo reći da je moja prehrana zdrava i tako bi se trebali hraniti svi. Sada se zdravije hranim nego prije i ne jedem puno prerađenih proizvoda.

Zašto se prije svakog obroka dijabetičara namirnice moraju vagati? Jesi li izgubila koju kilu?

Osobe s dijabetesom se s godinama nauče 'odokativno' izračunati omjer ugljikohidrata i inzulina. Vaganje pomaže da znamo koliko ubri-

zgati inzulina da pokrijemo jedan obrok. Nisam izgubila na kilazi.

Kako si se osjećala kada su ti rekli da imaš šećernu bolest i da nećeš moći jesti šećer?

To da osobe s dijabetesom ne mogu jesti šećer je mit. Najbitnije od svega je znati kako pokriti tu količinu šećera inzulinom. Bila sam mala pa se puno ne sjećam, gore od toga bila mi je spoznaja da moram ostati u bolnici.

Što je hipoglikemija i zašto je opasna?

To je stanje organizma kada je niska razina šećera što podrazumijeva sve ispod 4 mmol.

Opasna je zato što uslijed jako niskog šećera osoba s dijabetesom polako gubi svijest i može pasti u komu, a to može biti opasno po život.

Što raditi ako je šećer previšok ili prenizak?

Treba reagirati brzo i na jedno i na drugo. Previsok šećer zahtijeva davanje inzulina, a prenizak manji obrok.

Je li sport poželjan za dijabetičare?

Preporučuje se bavljenje sportom. Kao i kod svih ljudi, sport utječe na zdravlje pa i se i ja bavim sportom. Prije treninga pojedem proteinski obrok, a ako se dogodi da mi na treningu padne šećer, uzmem fruktozu koja je jednostavan šećer i brzo podiže nivo šećera u krvi.

Imaš li podršku obitelji i prijatelja ili sve samostalno odraduješ i, ako imaš, tko ti od ukućana najviše pomaže?

Naravno, imam podršku svoje obitelji, a uvijek je tu za mene mama koja mi najviše pomaže i o svemu vodi brigu.

Kako učitelji i učenici reagiraju kada čuju da imaš dijabetes?

Ana

Znaju li tvoji prijatelji i treneri kako postupiti ako ti pozli?

Svi su tu vijest prihvatali sasvim normalno. Mislim da ih je ponekad malo strah jer ne znaju kako nekad postupiti. Osobe koje su mi jako bliske, znaju, a i treneri su nedavno bili na edukaciji pa se nadam da znaju kako postupiti.

Tekst: Chiara Mikić, 8.a
Foto2: Ivana Vranarić

Sedmaši sudjelovali u projektu Školskog sportskog saveza

VRTIM ZDRAVI FILM

Vrtim Zdravi Film dio je globalne Nestlé inicijative pod nazivom Nestlé Healthy Kids Global Programme, koji za cilj ima educirati učenike sedmih razreda o važnosti pravilne prehrane i važnosti bavljenja tjelesnom aktivnošću.

Na taj način poruke dopiru do učenika u fazi u kojoj formiraju svoje stavove i ponašanja te im pomažemo da usvoje zdrave navike koje će biti dio njihovih života i u kasnijoj dobi.

Prva je sezona projekta obuhvatila 7 škola i 515 djece dok je prošle godine, u osmoj sezoni projekta, sudjelovalo 139 škola i 6594 učenika. Edukativni dio temelji se na posebno kreiranoj brošuri oblikovanoj u četiri modula (osnovne postavke pravilne prehrane, planiranje prehrane, moje tijelo i hrana, kako poboljšati prehrambene navike).

Svi su sudionici projekta na uvodnom predavanju dobili majice i edukativne knjižice te će tijekom mjeseca veljače i ožujka sudjelovati u predavanjima i radionicama, a po završetku projekta prikazati stečeno znanje kroz anketu i video uradak.

Tekst i foto: Sonja Sabo, učiteljica TZK

Obilježili smo svjetski dan šećerne bolesti

Svjetski dan šećerne bolesti obilježili smo 14.studenog.

Učenici oboljeli od dijabetesa, zajedno sa svojim školskim kolegama i razrednicima, uputili su se toga dana na Strossmayerov

trg. Na njemu su u točno u podne pustili plave balone u zrak. Plava boja balona označava nebo koje ujedinjuje sve narode i boju zastave Ujedinjenih naroda. Plavi krug označava jedinstvo globalne zajednice šećerne bolesti u odgovoru na pandemiju te bolesti. Značenje plavoga kruga je pozitivno i u mnogim kulturama krug simbolizira život i zdravlje. Naime, učenice Ana Zrakić i Matea Đođo boluju od dijabetesa i vrlo dobro znaju kako je živjeti s tom bolešću. To je bolest koja smanjuje proizvodnju šećera u krvi, stoga smo im danas izrazili podršku obukavši plave majice ili majice sa simbolom plavoga kruga. Anina majka našim je učiteljima održala kratko predavanje i edukaciju o postupanju u situacijama hipo ili hiperglikemije. Pokazala je injekciju kojom se treba pomoći osobi koja treba dobiti inzulin, a jednu je i poklonila školi u slučaju potrebe.

Tekst i foto: Chiara Mikić, 8.a

Školski medni dan za prvašice

Program Vlade predviđa edukaciju djece i njihovih roditelja o važnosti konzumiranja meda i njegovog uključivanja u prehranu. Svrha je Programa podići svijest djece o potrebi konzumacije lokalnih **poljoprivrednih proizvoda** te ukazati na značaj pčelarstva u cjelokupnoj poljoprivrednoj proizvodnji, posebno zbog održavanja ekološke ravnoteže. Budući da je u ranoj razvojnoj fazi djece moguće oblikovati njihove prehrambene navike s ciljem trajnog povećanja udjela meda u njihovoј prehrani, Program se provodi u prvim razredima osnovnih škola. Tako su i naši prvašići jeli ove godine domaći med. Nadamo se da će im ostati u navici.

Tekst i foto: Ivana Vranarić

Učitelj Racić na usavršavanju u Estoniji

Naš učitelj Mario Racić sudjelovao je u rujnu na aktivnosti transnacionalne suradnje (TCA) u estonskom gradu Tallinnu. Bio je to kontaktni seminar pod nazivom Enhancing Digital Competences in Education and Training, a sedamdesetak sudionika iz europskih zemalja pokrivalo je područja osnovnoškolskog, srednjoškolskog i visokog obrazovanja. Cilj seminara bio je sudionicima u okviru programa Erasmus+ pružiti priliku za pronalazak projektnih partnera za ostvarivanje strateškog partnerstva (KA2) u području jačanja informacijsko-komunikacijskih tehnologija (IKT), digitalnih vještina i kompetencija te razmjena dobre prakse u navedenom području. Prema riječima učitelja Racića, seminar je bio odlično organiziran te je ispunio svoju svrhu. Sudionici su upoznati kako osmisliti i napisati kvalitetan projekt, i prijaviti ga svojim nacionalnim agencijama.

Tekst: Zvonko Belvanović, ravnatelj
Foto: Mario Racić, učitelj

Sedmaši na HRT-u

Učenici sedmih razreda, uputili su se jesenjas u Zagreb

na Hrvatsku radio televiziju. Ondje im je domaćica, gospođa Nada, pokazala svaki bitan djelić nacionalne televizijske kuće; gdje se snimaju popu-

larne TV emisije poput A strane i The Voicea, ali i ostale zanimljive prostorije i naprave. Vidjeli su studije dnevnika i meteorološke studije, prošetali malim dijelom hodnika koji su zajedno dugački 32 kilometra. naučili mnoge pojmove iz medijske kulture, koji su, osim za televiziju, vezani i za radio. Nakon HRT-a posjetili su Muzej iluzije i vidjeli svakakve iluzije, a učenicima su se najviše svidjele prostorije u kojima je osoba koja stoji na jednom kraju viša od osobe na drugom kraju. Oduševila ih je i kosa soba i mnoge druge iluzije. Prošetali su i kroz Ilicu, najdužu zagrebačku ulicu i kroz nezaobilaznu destinaciju - glavni zagrebački trg , Trg bana Jelačića.

Tekst: Magdalena Ivančić, 7.a
Foto: Dajana Karas, učiteljica

Projekt 100

Učenici i učiteljica 4. a razreda, 17. Veljače obilježili su 100. dan nastave. Projekt je trajao otprilike mjesec dana. Odabrane smo aktivnosti: 100 zagrljaja, kako se piše brojevna riječ na 100 jezika, smisliti 100 matematičkih zadatka za svoje prijatelje, 100 u nastavi TZK (100

koševa, 100 preskoka vijacom, 100 jednostavnih motoričkih gibanja, pisati tijelom broj 100, 100 vježbi oblikovanja), plakat s riječima koje u sebi kriju broj 100, stvaranje zbirke priča o broju sto, plakat sa sto zanimljivosti o ljudskom tijelu, 100 u našem životu, 100 srca za Valentino-vi i dizajniranje naočala u obliku broja 100.

Tijekom projekta učenici su kroz zabavu i istraživanje u medijima naučili mnogo. Radili su u grupama, parovima i samostalno, bili zainteresirani, razmjenjivali iskustva i znanja. Završna je aktivnost bila prezentacija radova. Učenici su naučili surađivati i biti tolerantniji jedni prema drugim. Poželjeli su još projekata u budućnosti.

Tekst i foto: Zorica Bagarić, učiteljica mentorica

O okolišu ne dvoji, otpad odvoji

Je li otpad smeće, kako ga razdvojiti i ponovno upotrijebiti, koliko otpada recikliramo, a koliko bacamo, kako održivo gospodariti otpadom, što svatko od nas može učiniti za čišći i zdraviji okoliš? To su neka od pitanja na koja bi učenici naše škole bez ikakvih problema mogli odgovoriti. Mjesec dana naši učenici izrađivali su predmete od reciklažnih materijala za natječaj "O okolišu ne dvoji, otpad odvoji". 8. studenog svečano je zatvoreno natjecanje i dodijeljene su nagrade najuspješnijima. Na natjecanju su, osim učenika matične škole, sudjelovale i naše područne škole te OŠ „Selci Đakovački“. Komisija predstavnika naručitelja i djelatnika škola proglašila je pobjednike. Od naših učenika nagrađeni su; Denis Blažević, 2. r. iz Kuševca, Anamarija Klaić iz 8.d, Ivana Vulić iz 1.b, te grupni rad Lorene Ljepotić, Petre Valentin, Ive Sukačić i Lane Vukić iz 5.a. Svi su radovi bili vrlo kreativni.

Tekst: Iva Mijakić, 8.a
Foto: Ivana Vranarić

Posjet socijalnoj samoposluzi

Humanost na djelu

Ne daje onaj koji ima, nego onaj koji je naučio давати! Ovu su mudrost usvojili naši učenici svih drugih razreda i 3.a razreda. Umjesto za razmjenu poklončića za Valentinoovo njihove su se učiteljice; Blaža, Nikolina, Pera i Stella odlučile poučiti svoje učenike humanosti. Prikupili su prehrambene i higijenske namirnice koje su 18. veljače odnijeli u socijalnu samoposlugu, prvu i za sada jedinu u Đakovu, koja je otvorena u listopadu prošle godine u Mažuranićevoj ulici na broju 8.

2.a, 2.b, 2.c i 3a ispred samoposluge

Došavši u samoposluгу susreli su učiteljicu Ljiljanu Balekić koja ondje volontira jer slobodno vrijeme u mirovini želi provesti u humanitarnom radu, a slobodnoga vremena sada ima jer se od naše škole oprostila prije godinu dana. Učenici su ondje naučili što je to samoposluga, tko tamo može doći, kako se vodi evidencija namirnica koje su darovane i podijeljene, a najviše od svega zapamtili su da je velika sreća darovati nekome nešto što mu zaista treba.

Volonterka Ljiljana djeci je objasnila što radi

Osnivač je samoposluge Socijalno-humanitarna udruga „Terezijin krug“ i nadamo se da će ju naši učenici nastaviti posjećivati te da će potaknuti i svoje bližnje da daruju naše sugrađane u potrebi.

Tekst i foto: Iva Mijakić

Zasadi drvo,
ne budi panj!

Sedmaši sade stabla kraj školske dvorane

I naša škola se pridružila akciji „Zasadi drvo, ne budi panj“. Sadila su se stabla i oko matične, ali i oko naših područnih škola. Riječ je o građanskoj inicijativi koja je pokrenuta s idejom da svatko može zasaditi stablo i tako pridonijeti poboljšanju vlastite životne sredine, ujedno i borbi protiv klimatskih promjena.

Ovom akcijom se želi potaknuti građane, udruge, tvrtke i ustanove da samostalno ili u suradnji s lokalnim jedinicama uprave u tri dana listopada diljem Hrvatske zasade što više stabala i time istaknu važnost i dobrobit drveća i zelenila, osobito u urbanim sredinama. Naša škola je velikodušne donacije dobila od Univerzala te poljoprivrednih apoteka Tony, vrtni centar i poljo-ljekarna i Agro kuća Makljen. Hvala im još jednom na ovim vrijednim donacijama!

Ivana u pripremi sadnje

Tekst i foto: Mario Racić, učitelj

Tradicija i bogatstvo plodova na jesenskom sajmu

Tekst: Marino Jukić

Foto: Ivana Vranaričić

Dani zahvalnosti za plodove zemlje obilježavali su se unutar razrednih odjela u tjednu pred sajam, od 14. do 18. listopada. Mnogi su razredi svoje proizvode izložili i ponudili posjetiteljima na sajmu koji je održan u petak 18. listopada u našoj školskoj sportskoj dvorani. Ovogodišnji je Jesenski sajam otvoren u duhu naše tradicije i vjere; uz kruh koji je blagoslovio župnik Josip Ivešić. Nakon pozdravne riječi ravnatelja Zvonka Belvanovića i župnikova blagoslova, nastupili su mali recitatori, a osmaši su pokazali svoju spretnost u tradicionalnim igrama. Tako su se okušali u skakanju u vreći, trčanju u paru povezanih nogu, u utrci s jajetom u žlici, u potezanju konopa, u utrci s građevinskim kolicima (taličke), nošenju prijatelja na leđima (kike robe), jedenu mandarina, runjenju klipova kukuruza (kučenja) i punjenju košara (korpi) kukuruzom. 8. a razred u gotovo je svim igrama pokazao nadmoć te postao ukupni pobjednik ovih tradicijskih igara. Svoje su proizvode razredi nudili u zamjenu za dobrovoljne priloge koji su namijenjeni za liječenje i oporavak našemu bivšem učeniku. Osim u matičnoj školi, Dani kruha i zahvalnosti za plodove zemlje obilježeni su i u našim dvjema područnim školama u Kuševcu i Širokom Polju.

Svećenik na blagoslovu plodova zemlje

Područna škola Široko Polje

Kutak za čitanje

Od početka je školske godine u područnoj školi u holu postavljen kutak za čitanje. U kutku se nalazi udobna fotelja kraj koje je polica s knjigama i slikovnicama. Ideju je dala učiteljica razredne nastave Sanda Kaniža. U tome kutku djeca su se rado družila.

Magdalena Ivančić, 7.a

Zasadi drvo, ne budi panj!

Četvrtasi u sadnji

se pridružile i naše

područne škole. Cilj je u tri dana krajem listopada diljem Hrvatske posaditi što više stabala i istaknuti važnost zelenila. Dvije đakovačke trgovine vrtnim potrepštinama darovale su sadnice koje su učenici sa svojim učitelji-

Svatko može zasaditi stablo i tako pri-donijeti poboljšanju vlastite životne sredine,

ujedno i borbi protiv klimatskih promjena. To je ideja koju promoviira ova akcija, a njoj su

cama rado posadili.

Šestaši sade stabla iza škole

Tekst: Chiara Mikić, 8.a
Foto: Sanda Kaniža,
učiteljica

Ružičaste majice nosimo s razlogom!

Dan ružičastih majica, poznatiji kao Pink Shirt Day, program je prevencije vršnjačkog nasilja, a obilježava se zadnje srijede u mjesecu veljači. Ideja je nastala u znak protesta zbog incidenta koji se dogodio u jednoj školi. Podršku svima koji su na bilo koji način zlostavljeni u svijetu, daju i učenici naše područne škole!

2. razred

četvrti razred

Tekst: Marino Jukić, 8.a
Foto: učiteljice RN

Biciklom do Vuke

pritom su biciklima prevalili udaljenost od 9,6 km. Ovaj posjet nije prvi, prije bi se moglo reći da je već i tradicija. U Vuki ih uvek dočeka župnik i ponudi im osvježenje.

Nakon zakuske i osvježenja poslušali su i malo predavanje o svojoj župi. Tijekom puta moralo se više puta zastati, jer djeca nemaju kondicije – zbog škole na daljinu.

Tekst: Iva Mijakić, 8.a
Foto: Robert Smješka, vjeroučitelj

Ludi dani!

Kao i svake godine, u Širokom su Polju bile maškare, na sam utorak prije Pepelnice, kako to i priliči našoj tradiciji. Ondje su se maskirali svi, i učenici i učitelji, žiri je birao najbolje pojedinačne i skupne maske, a izbor je bio pretežak! Samo mali dio tog veselja možete vidjeti na sljedećim fotografijama, a iduće godine dođite!

ŠIROKO POLJE

anom otvorenih vrata obilježavamo rođendan biskupa Josipa Antuna Čolnića po kojem naša škola naši ime. Tako su i ove godine 11. ožujka učitelji pripremili razne radionice, a većina ih se usmjerala na uljepšavanje okoliša škole i na igru. Dječja je kreativnost došla do izražaja i za sobom ostavila uratke koji će uveseljavati još mnoge generacije.

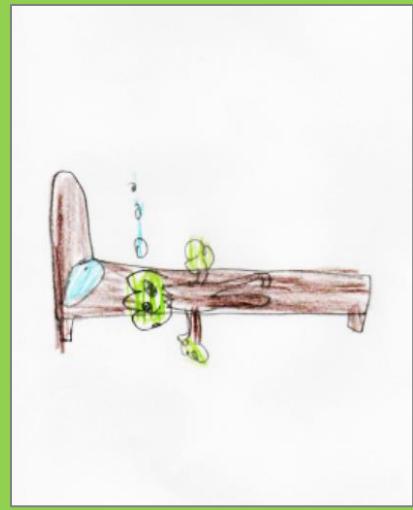
Tekst: Iva Mijakić, 8.a
Foto: Silvija Salapić, učiteljica

KUŠEVAC

Djeca i učitelji u našoj područnoj školi u Kuševcu obilježavali su sve važne datume; Dan ružičastih majica, Zasadi drvo, ne budi panjl!, maškare, Dan otvorenih vrata.... Dio atmosfere i njihove kreativnosti pogledajte u nastavku.

NESTRPLJIVI GRANKO

Jednom davno živjelo je drvo koje se zvalo Granko. Granko je bio jako, jako nestrpljiv. Trebao mu je doći prijatelj Ivanka Grančić na igranje, ali nije došao jer je bio bolestan.

Granko je bio nestrpljiv, otišao je kod prijatelja pa se i on razbolio. Granko i Ivanka su morali otići kod doktora pa su se tamo sreli. Tada su obojica dobili bocu. Nisu plakali, ali jako ih je boljelo. Kada je došao kući, gledao je televiziju, poslije je otišao napraviti sendvič, a nakon toga je ipak opet išao kod Ivankaigrati igrice.

Navečer ga je boljela noga zbog boce pa je shvatio da nije dobro biti nestrpljiv jer se zbog toga razbolio, išao kod doktora i dobio bocu.

Lovro Punda,
2.a, produženi boravak

REZULTATI ODRŽANIH NATJECANJA DO OŽUJKA 2020.

Predmet	Natjecatelji	Kategorija	Voditelj	Plasman
LiDraNo	Marino Jukić i Iva Mijakić, 8. r. Roko Tadić, 6. r.	školski list Vrutak radijska emisija literarni rad	Ivana Vranaričić Đurđica Tolušić	Prijedlog za državno Županijsko
Engleski jezik	Marina Čurković	8. r.	Marina Čurković	13. mj.
Natjecanje mladih Hrvatskog crvenog križa	Bruno Blažeković, Martina Džambić, Martin Klaić, Denis Marušić i Nikolina Vukomanović	8. r.	Judi Makonnen Rajnović - voditeljica	1. mj. međuopćinsko
			Damir Bajraktari, Ivan Bikić i Tomislav Vukomanović - mentori	
Vjeroučna olimpijada	Filip Augustinović, Lana Kapetan, Lana Mišetić i Lea Šimundić	7.r.	Mira Hanulak	6. mj. Na županijskom natjecanju
Povijest	Hrvoje Čosić, Gabrijel Mihalj, Marin Puljić i Adrijan Župan	8. r.	Mario Racić	Plasman na županijsko natjecanje
Geografija	Tony Matković Ivano Ivešić	6. r. 6. r.	Goran Pinter Mihovil Mašić	Plasman na županijsko natjecanje
Matematika	Laura Grubeša Iva Sukačić Ivano Ivešić Marko Švegli	4. r. 5.r. 6.r. 5.r.	Zorica Bagarić - Šušak Lana Jakobović Mirna Mikić Dubravka Soldo	1. mj. u županiji 8.mj. 13.mj. 20.mj.
Tehnička kultura	Viktor Kozarević (kategorija 85) Lucija Petric (kategorija 86)	5. r.	Vesna Stuhli	6. mj.
Fizika	Ana Švegli	8.r.	Suzana Bandalo	Plasman na županijsko n.
Kemija	Ana Zrakić	8.r.	Gordana Ljubej	Plasman na županijsko n.
Sport	Benedikt Ilakovac (kapetan), Ivano Ivić, Josip Bošnjaković, Matko Zrakić, Lovro Juras, Josip Petric Josip Petric (kapetan), Lovro Šimundić, Hrvoje Čosić, Marin Puljić, Gabrijel Mihalj, Luka Babić, David Ivić, Benedikt Ilakovac, Niko Mesić, Vedran Bešlić, Duje Babić Ana Fekete, 5.r, Lea Zeko, 7.r., Nikolina Vukomanović i Slavica Zeko, 8.r.	Gimnastika M Košarka 7-8 M Stolni tenis Ž	Sonja Sabo Sonja Sabo Mirko Vujanović	2. mj. u županiji, na državnom 12. mj. 5. mj.
	Ivano Ajhorn (kapetan), Luka Mikić, Marko Žeravica, David Kelbas, Viktor Kozarević, Marin Erceg, Noa Perić, Toni Tremboš, Borna Butor, Niko Jaman, Tony Matković, Patrik Damjanović	Odbojka 5-6 M	Sonja Sabo	2. mj.
	Niko Mesić (kapetan), Luka Babić, Lovro Juras, Marko Zrakić, David Ivić, Benedikt Ilakovac, Marino Jukić, Duje Babić, Hrvoje Čosić, Josip Petric, Ivan Kelava, Lorijan Ivić	Odbojka 7-8 M	Sonja Sabo	4. mj.
	<u>A. Zrakić (kapetan), C. Mikić, I. Mijakić, B. Mađarević, I. Ivančić, M. Čota, I. Ćurić, N. Tirić, A.</u>	Odbojka 7-8 Ž	Sonja Sabo	5. mj.

REZULTATI ODRŽANIH NATJECANJA DO OŽUJKA 2020.

<u>Sučić, M. Ivić, J. Rotim, A. Švraka</u>				
Hypo Olimpiad	Lovro Šimundić Sara Svalina Marko Pranjković Ema Cindrić Ana Švegli Gabrijel Mihalj	5. r 6.r. 6. r 6. r. 8.r. 8.r.	Lana Matijaković Kristina Jelošek	Državno polufinale
Čitanjem do zvjezda	Sara Svalina Lana Đumić Elena Krstevski	6. r	Đurđica Tolušić Ivana Bilać	Plasman na državno natjecanje
Robotika	Iva Mijakić, Ana Švegli, Marina Ćurković, Mirta Čota, Ines Ivančić (starija dobna skupina) Marko i Luka Švegli, Patrik Novoselić, Kristijan Špoljar (mlađa dobna skupina)	Za uspjehe u robotičkoj CM ligi (obje skupine 1. u regiji Đakovo)	Tomislav Milanović	
	Iva Mijakić i Ana Švegli	Sudjelovanje na WARC – svjetskom natjecanju iz napredne robotike		

Laura Grubeša, 4.a

Iva Mijakić, Ana Švegli i učitelj Tomislav Milanović po drugi put u Kini

Marino i Iva na Lidrano

Gimnastičari

DAN OTVORENIH VRATA

Od voćnih obroka do jaja šaranih voskom

Boje, oblici, zvukovi, mirisi i okusi nastajali su pod prstima djece, roditelja i učitelja, ali i svakoga gosta koji se odlučio posjetiti OŠ Josipa Antuna Čolnića na Danu otvorenih vrata 12. ožujka. Već je nekoliko godina povod „otvaranju vrata“ rođendan biskupa Čolnića, biskupa po kome je nazvana naša škola, zaslužnog što je Đakovo sredinom 18. stoljeća dobilo prvu osnovnoškolsku ustanovu.

Svatko je mogao odabratи radionicu ovisno o svome zanimanju. Izbor je bio zaista bogat; od

izrade čestitki, lepeza, okvira za slike od drveta ili kartona, gipsanja grana, oslikavanja prostora ispred škole, izrade afričkoga nakita, cvjetića od čipke, do stvaranja i programiranja glazbe, pravljenja zdravih voćnih obroka, primjene kemije, "Spellinga Bee" i "Dancing Texasa" kviza znanja, do radionica koje su popularizirale tradiciju; gombice od vune, fritule, jaja šarana voskom, glagoljica na više načina, straničnici s motivom zlatoveza i trešnjica. U druženju s čolnićevcima okupili su se brojni sugrađani, nastali su mnogi lijepi radovi, a usput su svi ponešto i naučili jedni od drugih.

Tekst: Ivana Vranaričić
Foto: Marino Jukić i Foto studio Zoom

4.a - ogrlice i narukvice

4.b - cvijeće

2.b - lepeze

2.a - okviri

3.a bojanje jaja

3.b - čestitke

Čestitke, 3.b

Glazbena radionica

Matematička radionica

Sadnja cvijeća

Sapuni

Označivači za knjige s tradicijskim motivima Đakovštine

Urbani sokak (izrada gombica)

Fritule

Glagoljica

Oslikavanje pločnika igrama za djecu

Likovna radionica

Oslikavanja asfalta

Urbani sokak

Okvir

Vrtim zdravi film

VRUTKOVI

Laura Jarić, 1.b

Moj dan - Čajkovci, Vrpolje i Đakovo

Zovem se Nika. Imam osam godina. Živim u Čajkovcima s mamom, tatom i sekom. Dižem se u pola sedam. Sredim se i svaki dan me mama i tata voze u Đakovo u školu, idem u 2.c razred. U razredu mi je lijepo i dobro. Osjećam se sretno sa svojim prijateljima iz razreda i s učiteljicom. Kada završi nastava, ostajem u produženom boravku. Obavim sve školske obveze. Nakon toga se igram s prijateljima iz drugih razreda. U popodnevnim satima po mene dolaze mama ili tata. Kada dodem kući u Čajkovce, igram se sa svojom sekom i prijateljicama. Ana, Tonka, Irena i ja rado razgovaramo o našim događajima iz Čajkovaca i Đakova. Poslijepodne me roditelji voze u Vrpolje na folklor i zumbu. Poslije se razveselim jer posjetim baku i didu koji žive u Vrpolju. Svaki dan putujem. A nekada sam i umorna, ali druženje sa prijateljima u razredu uvijek me veseli. Sretna sam što imam puno prijatelja.

Nika Horvat, 2.c

Anja Ivančić, 4.b

pano 2.b

Nela Kovačević, 5.d

Domagoj Augustinović, 4.b

Emanuela Sertić, 4.a

Hrvatska

Hrvatska je lijepa zemlja.
Rado u njoj živim.
Volim njene cvjetove i
livade.
Ali i pašnjake i polja.
Tako volim i more.
Sunce u njoj grije.
Katkad ju napustim,
Ali joj se brzo vratim.

Tena Rakonca, 2.b

Andrija Gregačević, 6.a

Laura Klajn, 6.b

Mala pčela Ela

Elena Šarić, 1.a

Bila mala pčela Ela. Ona je znatiželjna. Jednog dana mama joj je rekla da ne izlazi iz kuće jer puše vjetar i mogao bi je otpuhati. Kad je mama otišla Ela je izašla iz kuće. Zapuhao je jaki vjetar i otpuhao Elu. Vjetar je prestao. Na sreću, Ela se mogla vratiti, ali je put bio dug. Ela je krenula i na putu je srela leptira koji je trebao njenu pomoći. Leptir se zapetljao u paukovu mrežu. Ela je upotrijebila svoj žalac i prerezala mrežu. Leptir je bio sretan i upitao Elu može li on njoj ikako pomoći. Pitala ga je može li joj pomoći da se vrati kući. Leptir je rekao da može. Krenuli su dugo su putovali i sretno stigli. Ela se zabrinula što će joj mama reći. Mama se nije ljutila na Elu jer joj se ispričala i priznala da je kriva. Od toga dana Ela i leptir su se svaki dan igrali.

Tena Šarek, 2.a

Bajkovita ulica

Ja pišem o Bajkovitoj ulici. Ona ima jako puno stvari i zato bi svatko htio živjeti u njoj. U toj ulici ne rastu samo drveća, lišće, trava i cvijeće nego rastu i igračke i ostale stvari. Rastu i stvari za školu. Ima puno prijatelja. Na travi su zidari sagradili igrališta. U toj ulici nikad ne pada snijeg i kiša nego je na nebuh samo Sunce. Nikad nije noć nego je stalno dan. Pokraj igrališta ima i bazen. U toj ulici je stalno ljeto. Ljudi sve što trebaju imaju vani. Ne moraju se baviti zanimanjima nego se mogu samo družiti. Auti u ovoj ulici ne postoje pa se svi mogu igrati lijepo na ulici. U toj ulici nikada nisu čuli ni za jednu bolest, kada bolesti u toj ulici uopće i ne postoje. U toj ulici svi su sretni.

Vita Katalenić, 2. a

Mila Goluža, 1.b

KREATIVCI

Klara Babić, 1.a

Jagodne kiše

Tmurni oblaci su prekrili nebo. Umjesto kiše iz oblaka počeli su padati vanzemaljci. Ljudi su se jako uplašili.

Vanzemaljci su htjeli pokoriti svijet, ali ljudi nisu odustajali. Bitka je trajala do deset sati ujutro jer je to bio samo san.

Dobra je vijest što je bila subota. Mama bi se jako naljutila kada bih zakasnio u školu.

Luka Bilać, 2.a

Tko sam ja?

Tko sam ja? Ja sam puno toga, ali zar nismo svi?
Ja sam sin dvoje upornih roditelja. Ja sam unuk svoga djeda i svoje bake koji su koliko stari, toliko i pametni i mudri. Ja sam brat koji mora paziti na svoje sestre i brata.

Ja sam građanin i učenik, te kao takav poštujem svoje dužnosti. Za sad sam samo dječak koji još ne zna ni koju će srednju školu upisati. Neki kažu da sam atletičar, vjerojatno zato što brzo trčim i visoko i daleko skačem. Neka djeca kažu da sam dobar prijatelj, da sam zabavan pa čak i da sam majmun, zato što se jako dobro penjem.

Ja nisam previše pametan, ali nisam ni glup. Moram biti uzor drugima, barem tako kaže svećenik, zato što sam ministrant. Idem na sviranje i prvak sam u jiu-jitsu. Ja sam kršćanin, kemičar i sanjar. Nekad sam sretan, nekad tužan, nekad ljut, često zbumjen. Svi smo mi puno toga, ali samo ja sam - Benedikt Ilakovac.

Benedikt Ilakovac, 8.a

Bruno Solin, 1.a

Ema Matković, 6.c

Tolerancija

To je taj Svijet
Oko mene prelijep
Lica zbilja svakojakih
Emocija raznolikih.
Različitih mišljenja
Adresa i stavova.
Nismo isti, znamo to
Cilj je zato ovo moj.
Ideja raznih imamo svi
Jedna od mojih je
Ajmo svi, poštivati različi-
tosti.

Lorena Ljepotić, 5.a

Nikola Đumić, 4.a

Bajkovita ulica

Jednom davno na Bajkovitu ulicu bačena je kletva od koje ljudi postaju stvari. Stvari su bile u cijelom gradu. Neke su radile u pekari,

neke u školi. Ali jedna najobičnija čaša je imala san postati gradonačelnica Bajkograđa. Čaša se igrala u dvorištu i čula neke zvukove. Pogleda u grmlje i ugleda malog čarobnjaka kako plače. Čaša ga je pitala što mu je, a čarobnjak joj reče da je izgubio moći, a može ih vratiti samo čaša. Čaša mu reče da će mu rado pomoći, ali kada mu vrati moći pomoći će joj da postane gradonačelnica. Zatim je krenula na put. Nakon dva dana napokon je došla u Začaranu šumu. Došla je do kipa s moćima čarobnjaka, ali tog je kipa štitio zmaj. Zmaj je rekao da je on zapravo dječak kojeg je začarala vještica. Čaša mu reče da mu može pomoći poraziti vješticu i da je ona jedno bila djevojčica. Rekla mu je da trebaju pronaći čarobnu granu. Kad su ju pronašli, otišli su kod vještice. Čaša je čarobnom granom zaledila vješticu.

Dječak i djevojčica vratili su se po moći i dali ih čarobnjaku. Tri dana kasnije djevojčica je postala gradonačelnica Bajkograđa. Nakon izbora su ona i dječak otišli igrati nogomet u svoju Bajkovitu ulicu.

Luka Bilać, 2. a

Kristina Duvnjak, 8.a

BAJKOVITA ULICA

Mila Radnić, 1.b

U jednom malome gradiću postojala je jedna predivna ulica kao iz bajke.

U toj ulici bilo je puno životinja i biljaka koje su imale ljudske osobine. Na put do škole djeca su veselo skakutala

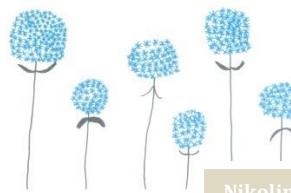
i pozdravljala cvjetiće koji su im davali poljupce sreće za što uspješniji dan. J ednoga dana djeca su primijetila da cvjetovi nisu veseli kao inače i zbog toga su se jako zabrinuli. Nakon nekog vremena djeca su se dosjetila da je cvjetovima potrebno vode. Djeca su zalila cvijeće i ono se počelo vraćati u normalu.

Od tada se sve vratilo u normalu i djeca su zaključila da se trebaju brinuti o svojim prijateljima tako da ulica i dalje ostane lijepa.

Petra Drenjančević, 2.a

Roko Ćurić, 4.b

Nikolina Zrakić

ŠKOLA NA DALJINU

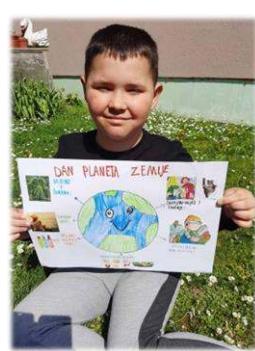
Nika Horvat, 2.c

Marko Žeravica, 2.c

blizanci Paloš, 2.c

Karlo Saiti, 2.c

Jana Maceković, 2.b

Mila Pavković, 1.a

Bruna Perić, 2.a

Ivor Stilinović, 2.a

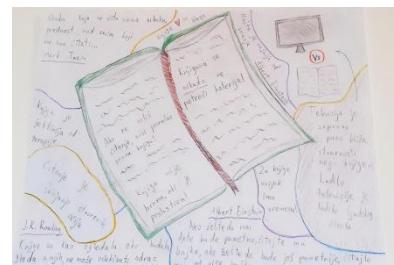
Gabrijel Sertić, 2.a

Marta Ajhorn, 2.a

Nola Prevoznik, 2.a

Elena Krstevski, 6.c

- 2 mjesec u godini

- mjesec u kojem počinje ljeto

- cijelina u pjesmi

- prvi obrok u danu

- dan kada ne idemo u školu

- redak u pjesmi

- najhladniji planet

- prikaz neba i gibanja nebeskih tijela

- po..... se dan poznaje

- Eropove...

- Zrinska...

- početak kompozicije djela

Rješenje: Roman Mate Lovraka

Ivan Šimundić 3.b

Izazov za Noć knjige

Leonarda Lozić, 5.a

Čvor	Čvor	Čvor	Čvor
P	O	N	T
R	S	A	U
E	D	M	Z
L	C	I	V
T	K	H	E
A	E	J	R
D	M	L	S
F	S	N	T
G	T	O	U
A	E	K	Z
D	M	M	E
R	S	A	R
I	C	T	I
L	E	N	N
E	S	E	E
M	T	N	N
U	O	A	A
N	N	N	N
S	S	S	S
Y	Y	Y	Y

Lovro Šimundić, 5.a Osmosmjerka i rješenja

1. LESTICA	2. PREDMET
Z	PIRAT
U	GOLOVAC
N	PIROVAT
S	DEJANA
E	OLJKA
D	ČUPRIĆ
I	ČIĆIĆ
O	ŠEŠEĆ
A	ŠEŠEĆ
M	ČIĆIĆ
R	ČIĆIĆ
T	ČIĆIĆ
Z	ČIĆIĆ
E	ČIĆIĆ
S	ČIĆIĆ
T	ČIĆIĆ
U	ČIĆIĆ
N	ČIĆIĆ
A	ČIĆIĆ
M	ČIĆIĆ
Y	ČIĆIĆ
Y	ČIĆIĆ

ŠKOLA NA DALJINU

Ovdje sve počinje.
Jer i na početku i
na kraju bijaše
kava.
Jedanaest minuta
tako je malo pot-
rebno.
Obećaj mi
sve,baš sve,
i hvala ti na uspomenama...
p.s. još uvijek te volim
a priča, ona završava s nama.

Izazov za Noć knjige

Benedikt Ilakovac, 8.a

Ana Duvnjak, 5.c

Magla

Magla u gradu pravi paradu.
Pozvani su svi, ali nitko nikoga ne vidi.

Zima je jako hladno doba,
A magla je neizostavni dio toga.

Kada u školu krenem,
Skoro u pogrešnu ulicu skrenem.
Oči mi više ne služe,
Sad glavnu riječ vode moje cipele, druže!

U zagrljaju magle smo svi
I nitko nikoga ne vidi.

Ispred su Pero, Ana i Luka?
To ne mogu sigurno znati,
Al će mi boja njihovih jakni to odati.

Na uglu me čeka žuta sjena,
To može biti samo moja Ena!
U zagrljaju magle, tražimo se svi,
Ali mom srcu najbitniji smo ja i ti.

Ivano Ajhorn, 6.b

David Kelbas, 5.a

Marko Pranjković, 6.c

Život u karanteni

Iva Mijakić, 8.a

Iva Mijakić, 8.a

Staza duga osam godina života

Prije 8 godina nestrpljivo sam iščekivala dan kada će krenuti u školu. Napokon je došao i taj dan. Bila sam jako uzbudjena i sretna. Nova torba, nove knjige budile su radost u meni. Tada mi se škola činila jako velika. Kad se samo sjetim tih dana, prve zadaće, prva slova... Dan po dan uz puno rada i truda stigla sam i do 8. razreda. Bilo je tu puno radosti, suza, poneka svađica i puno novih prijatelja.

Svaki razred nosio je lijepo trenutke kao i one malo manje lijepo. Uvijek će se sjećati prijatelja iz „bivšeg“ razreda. Prijatelja koji su mi uljepšali djetinjstvo, ali i pojedinaca koji su pokušali srušiti moj dvorac prijateljstva. Druženje s njima bilo je svakako, od zabavnih i smiješnih trenutaka do svađe i suza... Naime, krajem 6. razreda odlučila sam se prebaciti u drugi razred zbog maltretiranja koja se više nisu mogla ignorirati, također se više ništa nije moglo poduzeti. Jedina zlatna karta bila mi je prebacivanje kod „akavaca“. Oni su me jako lijepo primili. U tom razredu bilo mi je zbilja ugodno. Iz dana u dan bila sam sve opuštenija, nije bilo više grčeva u trbuhi prije polaska u školu. Svake godine smo se divili osmašima, a gledali smo sada ti osmaši. Iz godine u godinu živjeli smo za kraj osmog razreda, zadnja druženja, a isto tako trudili smo se ostvariti što bolji rezultat kako bi izšli na pozornicu po pohvalnicu za odlično osnovnoškolsko obrazovanje, te kako bi učinili svoje roditelje ponosnima. Za nas je to velika čast, ali mi ne razmišljamo koliko znanje stoje iza nas. Nažalost, mi smo generacija koja je očito previše živjela za te trenutke, na kraju sve propada u vodu. Ali kako kažu, neda umire zadnja. Svim nastavnicima kao i prijateljima želim svu sreću u daljnjem školovanju, nadam se da će svatko od vas upisati ono što želi i pronaći svoja mala zlatna vrata koja vode putu ka zvjezdama.

Pisanje ovog sastavka bilo je jako emotivno za mene. Jako sam tužna jer napuštamo osnovnu školu i idemo u srednju gdje nam dolaze i teže obvezne. Trudit će se da mi u uspomeni ostanu samo lijepa sjećanja, a ona manje lijepa neka ostanu zaboravljenja.

Chiara Mikić, 8.a

Mia Šerf, 7.a

Antonio Žeravica, 7.a

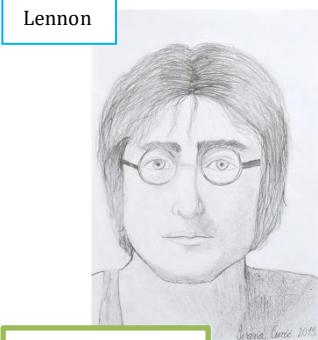

Elvis

Hana Maceković, 5.b

Lennon

Ivana Ćurić, 7.a

Petra Kočić, 6.b

TOP 3 APLIKACIJE

1. **Instagram** je društvena mreža za dijeljenje fotografija i video zapisa. Korisnici mobitelom uslikane fotografije obrađuju filterima, dodaju zabavne detalje i uveseljavaju publiku. Također je izrazito koristan za kreativni marketing pa samim time i tvrtke koje znaju iskoristiti potencijal koji nudi. Aplikaciju su osmisili Kevin Systrom i Mike Krieger, a pokrenut je u listopadu 2010. godine. Trenutačno ga rabi više od milijardu korisnika te je aplikacija dosada osvojila mnoge nagrade. U posljednje vrijeme hit je i među našim učenicima, pa zbog toga možemo reći da je i najpopularnija od ovih triju aplikacija.

Pozitivne strane ove aplikacije su:

- omogućuje nam povezivanje s ljudima iz cijelog svijeta
- omogućuje uređivanje fotografija, što ih čini kvalitetnijima i vizualno privlačnijima
- omogućuje pregledavanje novosti drugih u cijelom svijetu

2. **YouTube** je popularna mrežna usluga za razmjenu videozapisa na kojoj korisnici mogu postavljati, pregledavati i ocjenjivati videozapise. Utemeljitelji YouTubea su Chad Hurley, Steve Chen i Jawed Karim, bivši zaposlenici tvrtke PayPal. U studenom je 2005. stranica službeno počela s radom.

- Pozitivne strane ove aplikacije su:
- omogućuje pregledavanje raznih videozapisa koji mogu služiti u edukacijske, zabavne i druge svrhe,
- veliki izbor i laka dostupnost sadržaja,

3. **Snapchat** je popularna mobilna aplikacija pomoću koje možete slati videozapise i fotografije (snapove) koji će nestati deset sekundi nakon što ih pogleda osoba koja ih primi. Snapchat je jedna od najpopularnijih najbrže rastućih aplikacija. Aplikaciju su 2011. pokrenuli Evan Spiegel, Bobby Murphy i Reggie Brown, tada studenti na Stanfordu. Od veljače 2018. godine Snapchat broji 187 milijuna aktivnih korisnika.

Pozitivne strane ove aplikacije su:

- omogućuje dijeljenje svojih zabavnih i lijepih trenutaka bez riskiranja i razmišljanja da će to završiti u javnosti,
- fotografije i videozapise može se uređivati dodajući im filtere i efekte, tekstualne opise i crteže,
- jednostavna je za korištenje.

Tekst: Iva Mijakić, 8.a
Foto: preuzeto s interneta

ĐACI PRVACI

Prvašići s gradonačelnikom Mandarićem i prometnim policajcima

Čolnićeve je prvašice u prvom je tjednu nastave posjetio gradonačelnik Marin Mandarić. Došao je pozdraviti naše najmanje učenike, obradovati ih poklonima i poželjeti im uspjeh na početku osnovnoškolskog obrazovanja. S njim su bili i prometni službenici Policijske postaje Đakovo, koji su mališanima govorili o sigurnosti u prometu i njihovu odgovornom ponašanju na putu od kuće do škole i obrnuto.

1.b uči kako sudjelovati u prometu

Predavanje je dio preventivne akcije "Za siguran put do škole" koju Grad početkom svake školske godine provodi u svim osnovnim školama u suradnji s prometnom policijom. Nakon što su poslušali upute policajaca o sudjelovanju u prometu, znatiželjni su prvašići u pratinji učiteljica prošetali do križanja u neposrednoj blizini škole, gdje su im policajci pokazali na što treba obratiti pozornost kada se nađu pred križanjem i prilikom prelaska pješačkog prijelaza.

Fotografije: Marino Jukić
Tekst: Marino Jukić

Službe za spašavanje

Djelatnik civilne zaštite, policijski službenik Policijske uprave osječko-baranjske i pripadnica Hrvatske gorske službe spašavanja, prvašićima su održali edukativno predavanje na temu „Nacionalni program edukacije djece u području zaštite i spašavanja“ učenicima prvih i drugih razreda. Cilj je predavanja, održanog 11. listopada, bio upoznati djecu sa značenjem broja 112 i poticati njihov interes za prepoznavanje opasnosti te razvijati svijest o reagiranju u opasnim situacijama.

Pripadnici službi za spašavanje

DAN S JOSIPOM

U Đakovu

IZVOLI JOSIPE! SRETAN RODENDAN! NADAM SE
DA ĆE TI SE POKLON SVIJETI.

ZATIM SU SE DJEČACI, STROSSMAYER SETALI U LICAMA ĐAKOVA, POKAZUJUĆI JOSIPU 21. STOLJEĆE.

ZATIM SU POSJETILI KIP LUKA BOTIĆA. SLIKALI SU SE PORED LUKA.

RECITE:
SMJEŠAK!

SMJEŠAK!

ZATIM SU
JOSIPOVI

PRELJEPJA
JE!

8. a

8. b

8.c

8. d